

[Kaj Hansen]

dan olieimport, og om ministeren endnu en gang vil overveje, om han ikke for længst skulle have lyttet til kommunisternes henstilling om at sætte DONG i gang med olieimporten.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det har jo ikke været det tekniske i lovforslagene, der har været det fremherskende i denne debat – jeg tror faktisk ikke, der har været stillet et eneste spørgsmål om selve lovforslagene – men hr. H. C. Hansen og hr. Askjær Jørgensen har stillet et par spørgsmål, jeg gerne vil svare på. Hr. H. C. Hansen spørger, om det, at man bliver afløst fra den nuværende elpris – altså de to øre – i en erhvervsvirksomhed, betyder, at man skal sætte prisen ned. Dertil må jeg svare, at det betyder, dels at man skal sætte prisen ned, dels at de virksomheder, der eksporterer, også konkurrencemæssigt stilles gunstigere. Det gælder også for de indenlandske virksomheder, der konkurrerer med udenlandsk indførsel. Men når man nævner cykelhandleren, der vil holde konfirmation for pengene, bliver jeg nok nødt til at gøre opmærksom på, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at det jo ikke er sådan, at cykelhandlerens privatforbrug skal aflastes for de to øre. Det er kun det, der bruges i en forretning, i en virksomhed, man aflastes for. Cykelhandlere og andre selvstændige erhvervsdrivende må naturligvis som andre borgere her i landet betale den almindelige elafgift af det private forbrug.

Hr. Askjær Jørgensen spørger, hvornår man har tænkt sig at tage fat på halmen, altså det store energipolitiske problem med hensyn til de 500 kr., som betales, hvis en landmand bruger halm til egen fyring. Jeg kan sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg – jeg tror, det var i sidste uge – underskrev et svar til energiudvalget, hvor jeg positivt gik ind for, at de 500 kr. falder væk. Der skal en lovændring til, og når vi i den kommende folketingssamling behandler et af de lovforslag, hvor det kan sættes ind, vil de 500 kr. blive fjernet som et led i regeringens energipolitik.

Ellers må jeg som nævnt sige, at de bemærkninger, der er faldet, mindre har beskæftiget sig med lovgivningen og mere med

det principielle. Jeg skulle måske, inden jeg går ind på det, nævne en ting, selv om den ikke har været draget frem. Det fremgår ikke af lovforslag nr. L 230, at S-togtrafikken i København vil blive aflastet. Jeg vil gerne understrege, at det er min tanke at fremsætte et ændringsforslag om, at S-togtrafikken også bliver aflastet for elafgiften. Når det ikke er kommet med, skyldes det nok, at vi har overset, at den ikke var momsregistreret, og derfor vil den, som lovforslaget er i øjeblikket, falde udenfor.

Når man har lyttet til de forskellige ordførere, har man fået det indtryk, at de nok alle sammen har en fornemmelse af, at vi har nogle økonomiske problemer, men at de næsten har hver sin måde at løse dem på. Det eneste, der var fælles for ordførerne, var det synspunkt, at den måde, regeringen ville løse dem på, faktisk var næsten den dårligste, der kunne findes.

Det kan man i og for sig måske nok undre sig en lille smule over – hr. Glistrup ryster på hovedet – nej, det er nok rigtigt, hr. Glistrup, at man ikke kan undre sig over det, for som oppositionsparti har man jo en vis forpligtelse til selvfølgelig ud over at forsøge at være saglig og have nogle ideer og tanker også at forsøge at placere sig i offentligheden som partier, der har meget bedre muligheder for at løse problemerne i den givne situation end de to siddende regeringspartier.

Men jeg tror ikke, at der hos nogen af de tilstedeværende er tvivl om, at den udvikling, vi har været inde i, f. eks. har betydet, at olieprisstigningerne i 1979 kræver et par milliarder kroner mere valuta til import, end vi havde forudset for et års tid siden, og at det i 1980 formodentlig vil kræve omkring 4 mia kr. mere valuta at importere den samme energimængde. Det har naturligvis en negativ indflydelse på betalingsbalancen, og med den udvikling som baggrund har det været nødvendigt for regeringen at tage hele problemet op, dels for at søge at forhindre, at betalingsbalanceunderskuddet vokser med disse beløbsstørrelser, dels for at søge at animere til en begrænsning af energiforbruget. Derfor er hovedvægten netop lagt på de energiafgifter, der her er tale om. Det drejer sig altså ikke alene om energiforbruget, som jeg nævnte, men også om betalingsbalancen. Derfor er der en sammenhæng imellem afgifterne og